

Pozor, strupene gobe na trgu!

V zadnjem času se je v celjski bolnišnici zdravilo več ljudi, ki so se zastrupili z gobami. Skoro v vseh primerih so zastrupljeni kupili gobe od zasebnih prodajalcev na celjskem živilskem trgu. Ni še dolgo tega, ko se je v celjski bolnišnici zdravila kar cela družina, ki se je zastrupila z gobami. Te dni pa sta se zastrupila zakonca Krošelj z Aljažvega hriba, ki sta prav tako morala iskati zdravniško pomoč v bolnišnici. Cinkarniška delavka Elza Krošelj je pripovedovala, da je kupila pol kilograma gob »svik« na trgu pri stojnici, kjer prodajalke prodajajo tudi mleko in mlečne izdelke. Ko jih je doma pripravila in sta jih z možem zaužila, so morali ženo kar kmalu s težkim zastrupljenjem prepeljati v bolnišnico.

Tudi mož je moral iskati zdravniško pomoč.

Ker pomenijo gobe v jesenskem času prijetno spremembo v našem jedilniku, si jih radi privoščimo — in kdor si jih ne utegne sam nabrati, jih pač poišče na živilskem trgu, saj jih je zadnje čase dovolj. Toda če že niti potrošnik, niti prodajalec ne ločita užitnih gob od strupenih, bi bilo nujno, da bi tržna inspekcija dobila izvedenca, ki bi pred prodajo pregledal gobe. Zadnji številni primeri zastrupljenja z gobami, ki so bile kupljene na celjskem živilskem trgu, pa tržno inspekcijo nujno opozarjajo, da napravi temu red. Do takrat pa celjskim potrošnikom svetujemo, da kupujejo na trgu samo tiste gobe, ki jih tudi sami poznajo kot užitne.

Najstarejši upokojenec v Celju

Jakob Seme je Linhartove ulice živi v Celju že več desetletij in je sedaj najstarejši upokojenec v mestu — star 96 let. Svojo, težko prisluženjo pokojnino uživa Seme že 33 let.

Življenjska pot ga je vodila iz rojstnega kraja Police pri Grosupljem najprej v Ljubljano, pa v Hercegovino, na Dunaj in potem v Celje. Na posestvu svojega očeta je najprej bil kmetovalec, potem nekaj časa orožnik, 21 let je bil služitelj na Dunaju, od 1919 pa do 1926 pa služitelj na Glavarstvu v Celju. Za sabo ima skoraj 40 let aktivne službe.

Pozno jesen svojega življenja preživlja Jakob Seme popolnoma sam, sam si tudi gospodinja. Zena Avgusta mu je umrla pred šestimi leti, stara 86 let. V življenju najstarejšega celjskega upokojenca so bila najbolj tegobna leta druge svetovne vojne. Nekega pomladanskega dne 1941. leta so tudi njega in ženo Nemci izselili na Hrvaško. Starčka sta ostala brez denarja, obleke, kruha. Bilo mu je blizu 80 let, ko je moral prijeti za motiko in okopavati vinograd, biti pastir in pestunja — delo za kos kruha. Ob koncu vojne sta se domala gola in bosa vrnila v upoštešen dom.

KULTURNI TEDEN V KONJICAH

To nedeljo so v Slov. Konjicah odprli kulturni teden, ki spada med najvažnejše dogodke letošnjega leta v tem kraju. Kulturni teden konjske občine je posvečen stoti obletnici smrti pohorskega pesnika Jurija Vodovnika, ki je v prejšnjem stoletju živel in pesnil v Skomerju na Pohorju.

O pesniku Juriju Vodovniku je na otvoritveni proslavi govoril tov. Franček Selih iz Slov. Konjic. Omenil je nekatere njegove najbolj znane pesmi, ki še žive med pohorskim ljudstvom, nekatero pa so ponarodele. Kakšne pesmi je zlagal in jim dal melodijske, je na proslavi najbolje pokazal pevski zbor iz Skomerja, ki je zapel več njegovih pesmi res prav originalno kot so jih Pohorci podedovali iz roda v rod.

Razen pevskega zbora iz Skomerja so na proslavi sodelovali še mali harmo-

nikarji iz Vitanja. Njihov nastop in izvajanje različnih komadov, je pokazal, da imajo v tem kraju dober glasbeni naraščaj. Omeniti je potrebno še recitacije male Marice iz Zbelovega, petje treh deklet iz Jerneja in pa recitacije tov. Frančke Ratej iz Žič, ki je dve pesmi sama zložila. Le škoda, da je na prireditvi bilo manj gledalcev kot bi si taka stvar zaslužila, pogrešali pa smo tudi sodelovanje domačih društev in posameznikov.

DAROVALI SO KRI

Pred kratkim je bila v nekaterih krajih konjske občine izvedena krvodajalska akcija, ki je tokrat nadvse pričakovano dobro uspela. Tako se je v Ločah prijavilo za odvzem krvi okoli 100 ljudi. Poleg delavcev iz loških podjetij so se tokrat izkazali tudi okoliški kmečki prebivalci, kar doslej ni bil pogost primer.

V Konjicah je prišlo v ambulanto, kjer so odvezali kri preko 150 ljudi iz konjskih podjetij in ustanov (deloma pa tudi iz okoliških krajev). Da sta obe akciji tako dobro uspeli, imajo posebno zaslugo množične organizacije, zlasti odbori RK. Pohvaliti pa je treba tudi gospodarske organizacije, ki so na dan odvzema krvi dale svojim delavcem prost dan.

Anketa Olepševalnega in turističnega društva v Celju

Tik pred koncem lanskega šolskega leta, to je v maju letos, je propagandni odbor celjskega Olepševalnega in turističnega društva razpisal med učenci osnovnih in Pomožne šole ter dijaki nižjih razredov bivše prve in druge gimnazije anketo, ki bi ji lahko dali naslov, kaj bi morali v Celju še narediti, da bi bilo mesto lepše in bolj privlačno. V anketi je sodelovalo 1486 učencev in dijakov celjskih šol.

Anketa je dosegla izreden uspeh, saj so najmlajši prebivalci mesta ob Savinji dali nešteto predlogov za izboljšanje določenih celjskih problemov. Olepševalno in turistično društvo je vse te predloge zbralo z največjo pozornostjo in jih bo po možnosti tudi skušalo spraviti v življenje. Ob razpisu ankete je društvo napovedalo še zbiranje 20 anketnih listov. Po posebnem sklepu bo društvo na začetku novembra povabilo vse izžrebane anketirance na skupno zakusko, kjer bo razdelilo nagrade, hkrati pa se pogovorilo o nekaterih problemih, ki so jih nakazali otroci, kot o ustanovitvi pionirskega, oziroma mladinskega oddelka pri Olepševalnem in turističnem društvu, o delu posebne straže za čuvanje nasadov in podobno. —mb

celjski trg

Pozna jesen se že nekaj dni kaže tudi na celjskem živilskem trgu. Kot smo bili še nedavno vajeni, da so na živilskem trgu stale stojnice pri stojnicah, je že nekaj dni precej praznine v tem okviru. Sicer pa se čudimo, ker jesen le še ni tako pozna, vreme tudi še streže, mnogo povrtnine in zelenjave je še na vrtovih — celjski trg pa ima le malo izbire. Tako kvalitetne zimske solate v teh dneh skoro ni bilo moč dobiti. Jeseni primerno je na stojnicah — tako socialističnega kot zasebnega sektorja — ta teden je še največ zelja, repe in korenja, nekoliko še cvetja in zadnji »paberki« paprike. V lepi izbiri pa je še vsakovrstno sadje.

V zadnjem času je tudi pomanjkanje jajc na trgu in zgleda, da zasebniki — redki ponudniki — radi izkoristijo to »križo«, saj nekatera gospodinja v stiski rada plača tudi višjo ceno. Sicer pa ima tržni inšpektor dobre oči.

gibanje prebivalstva

V času od 25. oktobra do 1. novembra 1955 se je rodilo 25 dečkov in 31 deklice. Porok ni bilo.

Umrli: Barbara Klinc, gospodinja iz Celja, stara 74 let; Julijana Oevirk, gospodinja iz Celja, stara 79 let; Milan Kotnik, otrok iz Velenja, star 5 mesecev; Stanislav Bečan, otrok iz Zg. Zreč, star 15 dni.

kronika nesreč

Milivoj Aleksič iz Celja je padel in si pri padcu poškodoval nogo. Andreja Skutaika iz Strmca je pri delu stisnil hlood in mu poškodoval nogo. Josipu Anderluhu v Smarju pri Jelšah je stroj pri delu težko poškodoval roko. Rado Stojakovič iz Celja je pri delu prišel med dva voza. Poškodovan ima prsni koš. Pri padcu si je poškodoval rebra Franc Sovinc z Brega.

POČASTILI SMO SPOMIN MRTVIH

Kljub izredno slabemu vremenu so tudi letos Celjani dostojno počastili spomin padlih žrtev na Dan mrtvih. Kot vsako leto, je bila tudi topot glavna svečanost pred spomenikom na Slanodrovem trgu. Slavnostni govor, častna salva, recitacije, petje pevcev moškega komornega zbora — s tem smo Celjani izrazili hvaležno pozornost vsem, ki so darovali svoja življenja za našo svobodo.

Razumljivo je, da tudi okolica ni zastajala za mestom in so domala v vseh krajih z žalnimi svečanostmi dostojno proslavili Dan mrtvih. Prav lepo so bili letos urejeni tudi množični grobovi na Frankolovem in drugod.

ZGLEDNA POŽRTVOVALNOST

Ni še dolgo od tega, ko je ob nevihti udarila strela v leseno skladišče lesne volne Tovarne emajlirane posode. Skladišče se je vnelo in pričelo goreti.

Tov. Ludvik Mulan, vratar pri »Agrotehni«, ki leži nasproti temu lesenemu skladišču, je opazil požar, skočil preko žične ograje ter sam pogasil ogenj z vodo, ki se nahajala pri skladišču. Na ta način je preprečil večji požar, ki bi lahko uničil celotno skladišče lesne volne ter ogrozil tudi sosednje skladišče embalaže. S tem dejanjem je preprečil znatno škodo, ki bi jo lahko utrpela družbena skupnost.

Ker se je tov. Mulan požrtvovalno izkazal že večkrat pri gašenju raznih lokalnih požarov v tovarni, mu gre vse priznanje ter mu je zato Tovarna emajlirane posode dala tudi primerno nagrado.

MOJSTRSKA ŠOLA TUDI V CELJU

Na priporočilo pristojnega sveta sta oba zbora Okrajnega ljudskega odbora v Celju na zadnji skupni seji potrdila predlog o ustanovitvi mojstrske šole v Celju. Šola bo vzgajala visoko kvalificirane delavce za potrebe industrije in obrti. Solanje bo trajalo tri leta; pouk pa bo v popoldanskem času.

630 vlagateljev v enem dnevu

Takega prometa, kot je bil letos na dan 31. oktobra — (Dan varčevanja) — Celjska mestna hranilnica še ne pomeni. Že nekaj let zapovrstjo CMH pripiše na dan 31. oktobra vsakemu vlagatelju, ki vloži na ta dan znesek najmanj 3000 din, nagrado 500 din. Da se naši vlagatelji te koristi radi poslužujejo, pove-

dovolj jasno rekordna številka — 630 vlagateljev v enem dnevu.

Tako je bilo pri Celjski mestni hranilnici na Dan varčevanja — 31. oktobra vloženih 4 milijone 297.353 dinarjev. Seveda pa v tem znesku niti niso vštet vlagatelji, ki so v podružnicah v Velenju in Ljubnem ta dan vložili svoje prihranke.

med ljudmi • med ljudmi • med ljudmi

ZIMA NA DURU - V PEČ SI ZAKURI

Pozno jesen ne naznanja samo termometer in datum na koledarju. Se obilo drugih znakov spremlja njen prihod. Zapoznili ljudje na primer v tem času začno tekati za kurjavo, ki naj jim ogreje dom v mrzlih zimskih mesecih. Sicer je vedno manj ljudi, ki si kurjave ne preskrbijo še v toplih dneh. Seveda imajo ti »slabi planerji« več skrbi, kajti na zimo ni samo problem ali je dovolj drv in premoga v pletu, za zimo se je treba založiti tudi z ožimnico, kot je krompir, sadje, zelje itd. Zelo pogosto se ljudje šele na zimo spomnijo, da je suknja prejšnje »sezone« dobila luknje in da bo treba kupiti novo. Le malokdo ima take dohodke, da bi si v enem ali dveh mesecih lahko nakupil vse te prepotrebne stvari.

Poglejmo malo naokoli po ljudeh,

ki si kot ježki šele ob prvi slani začnejo nositi skupaj sredstva za toplo prezimovanje.

Nekaterim je prišla prav regulacija Savinje. Na levem bregu so podrli vrsto kstanjev. Iznajdljivi potrošniki so izkoristili to priložnost in pridno obsekavajo debela. Koristi imata iznajdljiv državljan in investitor. Državljan si pripravi drva iz debelih vej in okleščkov, investitor pa ima očiščena debela brez posebnih stroškov.

Nekateri se oskrbujejo s kurjavo iz Savinje!? Nič nenavadnega. Kadar Savinja poplavlja, nosi s seboj debela, veje, celo cepanice in deske. Kdor je spreten, si jih s kavljem na dolgi prekli nalovi in pobere tisto, kar je voda naplavila na bregove.

Na videz poznajo več starih ženic,

Veje kstanjev, ki so jih zaradi regulacije Savinje podrl, bodo grele nekatere iznajdljive Celjane.

Fantič, ki se igra na kupu obrezlin, nima skrbi, da bi ga pozimi zeblo...

ki s koši romajo ob jutrih ali ob večerih iz okolice v mesto. V koših nosijo dračje, suhe veje, češarke itd. Včasih se v torbici znajde tudi kakšna goba.

No, to so posamezniki, toda na tak način se Celje ne more ogreti. Večina se oskrbuje s kurjavo pri »Kurivju«. Zanimivo je izračunati kako dolgo morajo delati velenjski rudarji, člani enega največjih rudarskih kolektivov pri nas, da Celjane pozimi ne zebje? V vseh treh smenah polnih teden dni. Dnevna proizvodnja velenjskega rudnika je okoli

6.000 ton. Celjani pa letno v gospodinjstvih, po pisarnah in delavnicah pokurijo okoli 30.000 ton lignita. K temu je treba dodati še 10.000 ton kamnitega premoga, ki ga prodaja »Kurivo«. Ta premož pride iz bližnjih rudnikov rjavega premoga. Rudnik Pečovnik dela do polovice proizvodnje za potrebe mesta Celja. Njihova prodaja za gospodinjstva pa znaša letno okoli 1000 ton premoga.

Drvi porabijo Celjani znatno manj, odkar je dovolj premoga. Okoli 4000 kubičnih metrov drv prodaja letno podjetje »Kurivo«. Precej drv dobijo meščani tudi po drugačnih poteh. »Savinja« na svoji žagi prodaja letno okoli 9 ton obrezlin in približno 5 ton žagovine. Obrezline prodaja tudi »Kurivo« in žaga na Lavi. No, to je letno kljub temu kar čeden gozdiček.

Kot imajo nekateri kurjavo v kleti, tako tudi ni malo tistih, ki imajo kurjavo v listnicah. Se vam zdi čudno. Toda je res. Velik del meščanov se greje ob električnih pečicah, kuha na električne štedilnike, se kopa v vodi, ki jo grejejo v električnih bojlerjih. Moderni časi se tudi v tej obliki izkazujejo. Iz leta v leto raste potrošnja električne energije za približno 20%. Od skupno porabljene energije v gospodinjstvu gre okoli 20% za razsvetljavo, ostalo pa za kuhanje, gretje itd. V lanskem letu pa so v Celju porabili 8 milijonov 140 tisoč kilovatnih ur gospodinjstkega toka, kar znaša skupaj okoli 28 milijonov 094 tisoč dinarjev. Pa še recite, da ni dober del kurjave spravljene kar v naših žepih.

Poraba kurjave, tako premoga, lesa in elektrike raste v jeseni, pride na vrhunc v zimi in pojenja spomladi. Odkrito rečeno, sodobni domovi porabijo nekaj elektrike tudi za hlajenje v pasjih dneh. Toda tega je manj. Svoječas, ko je bilo za kurjavo hudo, je bila večja dirka okoli nabav. Danes pa le pretežni del meščanov kupi kurjavo v poletnih mesecih, ko podjetje »Kurivo«

nudi tudi potrošniško posojilo. Na obroke se greje v našem mestu približno ena petina prebivalcev. Zanimiv je podatek, ki neposredno hvali rudarstvo. Dvig proizvodnje v rudarstvu se pozna povsod, zlasti pa še pri naših gozdovih. V letih od 1945 do 1948 so bili rudniki v krizi. Takrat smo v Celju letno porabili okoli 40.000 kubičnih metrov drv. Danes jih porabimo okoli 4.000 kubičnih metrov.

No zeblo nas pozimi ravno ne bo, čeprav nas trenutno zazebe, ko plačamo račune za kurjavo in tok. Toda kaj hočemo. Od Krapinskega pračloveka do danes je na našem področju ta problem enak c. k.

V izložbah je še poletna konfekcija. Stanovallci te hiše so si pravočasno nabavili kurjavo...